

U S T A W A

z dnia.....

o oznakowaniu produktów wytworzonych bez wykorzystania organizmów genetycznie zmodyfikowanych jako wolnych od organizmów genetycznie zmodyfikowanych¹⁾

Art. 1. Ustawa określa:

- 1) rodzaje produktów, które mogą być oznakowane jako wolne od organizmów genetycznie zmodyfikowanych, zwanych dalej „GMO”;
- 2) zasady stosowania oznakowania produktów jako wolne od GMO;
- 3) obowiązki podmiotów wprowadzających na rynek w rozumieniu art. 3 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002, str. 1, z późn. zm.²⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463), zwanego dalej „rozporządzeniem 178/2002”, produkty oznakowane jako wolne od GMO.

Art. 2. 1. Jako wolne od GMO mogą być oznakowane produkty będące:

- 1) żywnością w rozumieniu art. 2 rozporządzenia 178/2002, zwane dalej „żywnością”,
 - 2) paszami w rozumieniu art. 3 ust. 4 rozporządzenia 178/2002, zwane dalej „paszami”
- niezmodyfikowane genetycznie, dla których istnieją odpowiedniki, które zostały wpisane do rejestru genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy prowadzonego przez Komisję Europejską na podstawie art. 28 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy

¹⁾ Niniejsza ustawa wymaga notyfikowania Komisji Europejskiej, zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), które wdraża dyrektywę 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. WE L 204 z 21.07.1998, str. 37, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 20, str. 337, z późn. zm.).

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 245 z 29.09.2003, str. 4 - Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 614, Dz. Urz. UE L 100 z 08.04.2006, str. 3, Dz. Urz. UE L 179 z 07.07.2007, str. 59, Dz. Urz. UE L 60 z 05.03.2008, str. 17, Dz. Urz. UE L 188 z 18.07.2009, str. 14, Dz. Urz. UE L 189 z 27.06.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 327 z 12.11.2014, str. 9 oraz Dz. Urz. UE L 37 z 13.02.2015, str. 24.

(Dz. Urz. UE L 268 z 18.10.2003, str. 1, z późn. zm.³⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 13, t. 32, str. 432), zwanego dalej „rozporządzeniem 1829/2003”.

2. W przypadku żywności pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu określonym w załączniku I w ust. 8.1 rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 55, z późn. zm.⁴⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 14), zwanej dalej „produktami pochodzenia zwierzęcego”, jako wolne od GMO mogą być oznakowane te produkty, które zostały pozyskane ze zwierząt lub pochodzą od zwierząt:

- 1) w żywieniu których nie były stosowane genetycznie zmodyfikowane pasze w rozumieniu art. 2 pkt 7 rozporządzenia 1829/2003,
- 2) których proces żywienia jest udokumentowany zgodnie z załącznikiem I częścią A.III. ust. 8 lit. a rozporządzenia (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz. Urz. WE L 139 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.⁵⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 34, str. 319)

– nawet, jeżeli u tych zwierząt były zastosowane produkty lecznicze weterynaryjne wytworzone z GMO lub za ich pomocą.

3. W przypadku gdy produkt będący:

- 1) żywnością zawiera GMO, wpisany do rejestru genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy prowadzonego przez Komisję Europejską na podstawie art. 28 rozporządzenia 1829/2003, zwanego dalej „rejestrem żywności i paszy GMO”, to dopuszcza się jego oznakowanie jako wolnego od GMO, jeżeli:
 - a) zawartość modyfikacji genetycznej w tym GMO wynosi nie więcej niż 0,1%,

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 368 z 23.12.2006, str. 99 oraz Dz. Urz. UE L 97 z 9.04.2008, str. 64.

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 338 z 22.12.2005, str. 27, Dz. Urz. UE L 338 z 22.12.2005, str. 83, Dz. Urz. UE L 320 z 18.11.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 363 z 20.12.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 281 z 25.10.2007, str. 8, Dz. Urz. UE L 277 z 18.10.2008, str. 8, Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 109, Dz. Urz. UE L 314 z 01.12.2009, str. 8, Dz. Urz. UE L 159 z 25.06.2010, str. 18, Dz. Urz. UE L 46 z 19.02.2011, str. 14, Dz. Urz. UE L 327 z 09.12.2011, str. 39, Dz. Urz. UE L 8 z 12.01.2012, str. 29, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 220 z 17.08.2013, str. 14, Dz. Urz. UE L 69 z 08.03.2014, str. 95, Dz. Urz. UE L 175 z 14.06.2014, str. 6, Dz. Urz. UE L 307 z 28.10.2014, str. 28, Dz. Urz. UE L 67 z 12.03.2016, str. 22 oraz Dz. Urz. UE L 285 z 01.11.2017, str. 10.

⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 277 z 18.10.2008, str. 7 oraz Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 109.

- b) obecność GMO w tym produkcie jest przypadkowa lub nieunikniona technicznie;
- 2) paszą zawiera GMO, wpisany do rejestru żywności i paszy GMO, to dopuszcza się jego oznakowanie jako wolnego od GMO, jeżeli jest paszą określoną w art. 24 ust. 2 rozporządzenia 1829/2003.

4. W przypadku gdy w żywieniu zwierząt, z których lub od których został pozyskany produkt pochodzenia zwierzęcego, były stosowane pasze zawierające GMO, wpisane do rejestru żywności i paszy GMO, to dopuszcza się oznakowanie tego produktu pochodzenia zwierzęcego jako wolnego od GMO, jeżeli pasze, którymi były karmione te zwierzęta, są paszami określonymi w art. 24 ust. 2 rozporządzenia 1829/2003.

Art. 3. W przypadku gdy produkt będący żywnością składa się z więcej niż jednego składnika, może być oznakowany jako wolny od GMO, jeżeli wszystkie jego składniki spełniają wymagania określone w art. 2, z tym że w przypadku takiego produktu, który jest złożony przynajmniej w części ze składników, dla których nie istnieją odpowiedniki, które zostały wpisane do rejestru żywności i paszy GMO – jeżeli składniki, dla których istnieją odpowiedniki, które zostały wpisane do rejestru żywności i paszy GMO, stanowią więcej niż 50% łącznej masy wszystkich składników w chwili ich użycia do wyprodukowania tego produktu, nie licząc masy wody użytej do jego produkcji, i wszystkie te składniki spełniają wymagania określone w art. 2.

Art. 4. Przepisów ustawy nie stosuje się do produktów z oznakowaniem odnoszącym się do braku GMO, wyprodukowanych lub wprowadzonych do obrotu w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zgodnie z przepisami obowiązującymi w danym państwie, jeżeli obowiązujące w danym państwie przepisy o ochronie konsumentów zapewniają co najmniej taki sam poziom ochrony, jak przepisy niniejszej ustawy.

Art. 5. 1. Oznakowanie produktu jako wolnego od GMO jest dobrowolne i stosuje się je przez użycie na opakowaniu lub etykiecie lub w dokumentacji towarzyszącej określenia „bez GMO”, a w przypadku produktu pochodzenia zwierzęcego – „wyprodukowane bez stosowania GMO”.

2. W oznakowaniu produktu jako wolnego od GMO możliwe jest również użycie znaku graficznego.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa i rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, wzór znaku graficznego dla produktów oznakowanych jako wolne od GMO, mając na względzie zapewnienie jednolitej formy prezentacji i specyfikę informacji, która będzie przekazywana za pośrednictwem tego znaku.

Art. 6. 1. W przypadku sprzedawanego luzem produktu nieopakowanego lub w przypadku pakowania takiego produktu na życzenie konsumenta w miejscu jego sprzedaży, oznakowanie takiego produktu, jako wolnego od GMO, stosuje się na wywieszce dotyczącej tego produktu.

2. Oznakowanie produktu, o którym mowa w ust. 1, jako wolnego od GMO nie może sugerować, że to oznakowanie odnosi się również do innych produktów znajdujących się w tym samym miejscu sprzedaży.

Art. 7. 1. W przypadku gdy produkt składa się z więcej niż jednego składnika, określenie „bez GMO” albo określenie „wyprodukowane bez stosowania GMO” podaje się w wykazie składników umieszczonym na opakowaniu, etykiecie, wywieszce lub w dokumentacji towarzyszącej, w odniesieniu do poszczególnych składników.

2. W przypadku gdy produkt składa się z więcej niż jednego składnika, a co najmniej jeden składnik jest produktem pochodzenia zwierzęcego i co najmniej jeden składnik nie jest produktem pochodzenia zwierzęcego, dla którego istnieją odpowiedniki, które zostały wpisane do rejestru żywności i paszy GMO, w celu oznakowania produktu jako wolnego od GMO, w głównym polu widzenia na opakowaniu, etykiecie, wywieszce lub w dokumentacji towarzyszącej nie stosuje się żadnego z określeń, o których mowa w art. 5 ust. 1. W takim przypadku, w celu oznakowania produktu jako wolnego od GMO, w głównym polu widzenia na opakowaniu, etykiecie, wywieszce lub w dokumentacji towarzyszącej możliwe jest użycie znaku graficznego, o którym mowa w art. 5 ust. 2.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa i rynków rolnych może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dotyczące oznakowania produktu składającego się z więcej niż jednego składnika jako wolnego od GMO, mając na względzie konieczność zapewnienia niezbędnych informacji umożliwiających porównanie nabywanego produktu z innymi produktami tego samego rodzaju oraz zapobieganie nieuczciwym praktykom rynkowym.

Art. 8. 1. Podmiot, który wprowadza na rynek w rozumieniu art. 3 ust. 8 rozporządzenia 178/2002 produkt oznakowany jako wolny od GMO, jest obowiązany posiadać:

- 1) udokumentowane procedury pozwalające na weryfikację, czy składniki użyte do produkcji tego produktu zapewniają spełnienie przez ten produkt wymagań określonych w art. 2 ust. 3, w tym określające metodę typowania próbek tego produktu do badań laboratoryjnych, opartą o analizę ryzyka występowania w tym produkcie modyfikacji genetycznych, w celu potwierdzenia spełnienia wymagań określonych w art. 2 ust. 3, oraz
- 2) dokumenty potwierdzające spełnienie przez próbki, o których mowa w pkt 1, wymagań określonych w art. 2 ust. 3.

2. Dokumenty, o których mowa w ust. 1 pkt 2, podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany przechowywać przez 2 lata od dnia ich wystawienia.

3. Dokumentem, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest dokument zawierający wyniki badań laboratoryjnych potwierdzających spełnienie wymagań określonych w art. 2 ust. 3:

- 1) w żywności oznakowanej jako wolna od GMO oraz w jej składnikach, a w przypadku produktów pochodzenia zwierzęcego – w paszach stosowanych w żywieniu zwierząt, z których lub od których został pozyskany produkt pochodzenia zwierzęcego,
 - 2) w paszach oznakowanych jako wolne od GMO oraz w jej składnikach
- przeprowadzonych w laboratorium akredytowanym zgodnie z normą ISO 17025 „Ogólne wymagania dotyczące kompetencji laboratoriów badawczych i wzorcujących”, której zakres obejmuje analizę obecności i określanie zawartości modyfikacji genetycznych.

4. Obowiązkowi, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie podlega podmiot, który wprowadza na rynek w rozumieniu art. 3 ust. 8 rozporządzenia 178/2002 produkt oznakowany jako wolny od GMO, wyłącznie w ramach prowadzenia działalności w zakresie obrotu detalicznego.

Art. 9. Kontrolę przestrzegania przepisów ustawy przeprowadzają Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno–Spożywczych, Inspekcja Weterynaryjna oraz Inspekcja Handlowa, zgodnie z zakresem zadań tych inspekcji określonych odpowiednio w ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2212), w ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2018 r. poz. 36 i 50) oraz w ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2017 r. poz. 1063 i 2056) i na zasadach określonych w przepisach tych ustaw.

Art. 10. 1. Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno–Spożywczych, zwany dalej „Głównym Inspektorem”, sporządza we współpracy z Głównym Lekarzem Weterynarii oraz Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

- 1) w terminie do dnia 30 grudnia roku poprzedzającego rok wykonywania kontroli, o której mowa w art. 9, roczny program kontroli podmiotów wprowadzających na rynek w rozumieniu art. 3 ust. 8 rozporządzenia 178/2002 produkty oznakowane jako wolne od GMO, z uwzględnieniem kontrolowanych produktów i liczby zaplanowanych kontroli;
- 2) w terminie do dnia 30 kwietnia roku następującego po roku, w którym kontrole, o których mowa w art. 9, zostały przeprowadzone, roczny raport z kontroli, który zawiera:
 - a) informacje:
 - o liczbie przeprowadzonych kontroli,
 - o kontrolowanych podmiotach,
 - o rodzaju kontrolowanych produktów,
 - o stwierdzonych nieprawidłowościach,
 - b) zalecenia pokontrolne.

2. Główny Inspektor w terminie określonym w ust. 1 pkt 2 przedstawia ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych raport, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.

3. Zasady współpracy, o której mowa w ust. 1, określa porozumienie zawarte między Głównym Inspektorem, Głównym Lekarzem Weterynarii oraz Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Art. 11. 1. Kto wprowadza na rynek w rozumieniu art. 3 ust. 8 rozporządzenia 178/2002:

- 1) produkty oznakowane jako wolne od GMO, które nie mogą być oznakowane jako wolne od GMO,
- 2) produkty, które mogą być oznakowane jako wolne od GMO, z oznakowaniem odnoszącym się do braku GMO innym niż wymienione w art. 5 ust. 1 lub 2,
- 3) produkty pochodzenia zwierzęcego, które mogą być oznakowane jako wolne od GMO, przy użyciu określenia „bez GMO”,
- 4) produkty inne niż produkty pochodzenia zwierzęcego, które mogą być oznakowane jako wolne od GMO, przy użyciu określenia „wyprodukowane bez stosowania GMO”,
- 5) produkt oznakowany jako wolny od GMO, będący produktem nieopakowanym sprzedawanym luzem lub pakowanym na życzenie konsumenta w miejscu jego sprzedaży, a to oznakowanie sugeruje, że odnosi się ono również do innych produktów znajdujących się w tym samym miejscu sprzedaży,
- 6) produkty, o których mowa w art. 2 ust. 3, oznakowane jako wolne od GMO i wbrew obowiązkowi nie posiada:

- a) udokumentowanych procedur pozwalających na weryfikację, czy składniki użyte do produkcji tego produktu zapewniają spełnienie przez ten produkt wymagań określonych w art. 2 ust. 3, lub w procedurach tych nie określono metody typowania próbek tego produktu do badań laboratoryjnych, opartej o analizę ryzyka występowania w tym produkcie modyfikacji genetycznych, w celu potwierdzenia spełnienia wymagań określonych w art. 2 ust. 3, lub
- b) dokumentów potwierdzających spełnianie przez próbki, o których mowa w pkt 1, wymagań określonych w art. 2 ust. 3, lub nie przechowuje ich przez 2 lata od dnia ich wystawienia

– podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie na rynek w rozumieniu art. 3 ust. 8 rozporządzenia 178/2002 produktów, nie niższej jednak niż 500 zł.

2. Kto uniemożliwia lub utrudnia przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 9, organowi właściwemu do jej przeprowadzenia, podlega karze pieniężnej w wysokości do dwudziestokrotnego przeciętnego wynagrodzenia za rok poprzedzający rok nałożenia kary.

3. Kary pieniężne wymierza, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, powiatowy lekarz weterynarii albo wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, który przeprowadził kontrolę, o której mowa w art. 9, w wyniku której zostały stwierdzone przesłanki wymierzenia danej kary, a w przypadku, o którym mowa w ust. 2 – któremu uniemożliwiono lub utrudniono przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 9.

4. Ustalając wysokość kary pieniężnej, uwzględnia się stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu i wielkość jego obrotów oraz przychodu, a także wartość kontrolowanych produktów.

5. Przed ustaleniem wysokości kary pieniężnej, organy, o których mowa w ust. 2, mogą żądać okazania dokumentów związanych z ustaleniem okoliczności, mających wpływ na wymiar kary, w szczególności dotyczących obrotów, przychodu i wartości kontrolowanych produktów.

6. W przypadku gdy kontrolowany podmiot nie uzyskał przychodu w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary pieniężnej, przy wymierzaniu kary pieniężnej na podstawie ust. 1 lub 2, organy, o których mowa w ust. 2, wymierzają karę pieniężną w wysokości do dwudziestokrotnego przeciętnego wynagrodzenia za rok poprzedzający rok nałożenia kary, nie niższą jednak niż 1000 zł.

7. Jeżeli naruszenie, o którym mowa w ust. 1 lub 2, wyczerpuje jednocześnie znamiona naruszenia, o którym mowa w art. 40a ust. 1 pkt 1–4 lub ust. 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, karę pieniężną wymierza się na podstawie przepisów ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

8. Termin zapłaty kary pieniężnej wynosi 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

9. Kary pieniężne stanowią dochód budżetu państwa i są wpłacane na rachunek bankowy odpowiednio wojewódzkiego inspektoratu jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, powiatowego inspektoratu weterynarii albo wojewódzkiej Inspekcji Handlowej.

10. W zakresie nieuregulowanym w ustawie i w Kodeksie postępowania administracyjnego do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2017 r. poz. 201, z późn. zm.⁶⁾).

Art. 12. Program kontroli, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, na 2019 r. Główny Inspektor sporządza we współpracy z Głównym Lekarzem Weterynarii oraz Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 13. Wprowadzone do obrotu przed dniem wejścia w życie ustawy produkty z oznakowaniem na opakowaniu odnoszącym się do braku GMO lub opatrzone etykietą odnoszącą się do braku GMO, które nie spełniają wymagań określonych w ustawie, mogą pozostawać w obrocie do czasu wyczerpania zapasów, jednak nie dłużej niż przez rok od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 14. 1. Maksymalny limit wydatków budżetowych będący skutkiem finansowym ustawy w poszczególnych latach wynosi:

- 1) 2019 r. – 24 409 000 zł;
- 2) 2020 r. – 28 324 000 zł;
- 3) 2021 r. – 28 324 000 zł;
- 4) 2022 r. – 28 324 000 zł;
- 5) 2023 r. – 28 324 000 zł;
- 6) 2024 r. – 28 324 000 zł;

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 648, 768, 935, 1428, 1537 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 106 i 138.

- 7) 2025 r. – 28 324 000 zł;
- 8) 2026 r. – 28 324 000 zł;
- 9) 2027 r. – 28 324 000 zł;
- 10) 2028 r. – 28 324 000 zł.

2. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczeniem przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, wprowadza się mechanizm korygujący polegający na:

- 1) zmniejszeniu przez Głównego Inspektora kosztów realizacji zadań wykonywanych przez Główny Inspektorat Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych,
- 2) zmniejszeniu przez wojewodów kosztów realizacji zadań wykonywanych przez wojewódzkie inspektoraty Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych,
- 3) zmniejszeniu przez Głównego Lekarza Weterynarii kosztów realizacji zadań wykonywanych przez Główny Inspektorat Weterynarii,
- 4) zmniejszeniu przez wojewodów kosztów realizacji zadań wykonywanych przez powiatowe inspektoraty Inspekcji Weterynaryjnej,
- 5) zmniejszeniu przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów realizacji zadań wykonywanych przez Inspekcję Handlową – związanych z kontrolą produktów oznakowanych jako wolne od GMO.

3. Organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitu wydatków oraz do wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 2:

- 1) pkt 1 i 2, jest minister właściwy do spraw rynków rolnych;
- 2) pkt 3 i 4, jest minister właściwy do spraw rolnictwa;
- 3) pkt 5, jest minister właściwy do spraw gospodarki.

Art. 15. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2019 r.

NACZELNIK WYDZIAŁU

Małgorzata Woźniak
18.03.2018

SEKRETARZ STANU

Zbigniew Babalski

Dyrektor Departamentu
Prawno-Legislacyjnego

MINISTER
Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Krzysztof Jurgiel

DYREKTOR DEPARTAMENTU
Hodowli i Ochrony Rodzin

Bogusław Rzeźnicki

Naczelnik Wydziału

Grzegorz Wykowski

Z-CIA DYREKTORA DEPARTAMENTU
PRAWNO-LEGISLACYJNEGO

Mariusz Gorzowski

ZASTĘPCA DYREKTORA

Krzysztof Smaczyński

Pawel Maluczek

